

φήν' ή αἴματος καλύπτεται υπό μικρῶν θάμνων, ἀ-
παντάρες νῦν λίθους, ἔπειτα ποίμνια καὶ τέλος ἀ-
κούεις ὀλίγον κρότον. Ή συγὴ τῆς ἐρήμου προζευνεῖ
ἀπερίγραπτον ἐντύπωσιν· ἐπὶ πολὺ ζητεῖς τί ἄλλει-
πει εἰς τὴν οὐρανοῦ, καὶ διὰ μιᾶς δὲ ἐλάχιστος κρό-
τος σοὶ ἀποκαλύπτει τὸ μέγα τῆς μονώσεως μυ-
στήριον.

* Απὸ τῆς Γάζης μέχρι τοῦ Δαρίου οὐδὲν ἄξιον
λόγου εἴματος μόνον μεταβολὴ φύσεως, διότι ἡμας εἰσ-
ελθὼν εἰς τὴν Συρίαν ἀλληλην ἐντελῶς θέαντας. Ή
χώρα γίνεται ὀρεινὴ οὐχὶ δύμας καὶ εὐφορωτέρα. Τὸ
Δαρίον εἶναι χωρίον ἀραβικὸν διὸ οὐκέτι μόνον συνοδίαι

ρωσινής εἰς Ἱερουσαλήμ, ἥρχισαμεν τὴν πορείαν
τὴν τρίτην τῆς πρωΐας, βαδίζοντες διὰ πετρωδῶν
δρέων, διὰ μὲν καταβάνοντες κατακαθέτως, διὰ
δὲ ὁρατούντες ἀναβάθμους ἀναβαίνοντες. Οἱ δὲ ὄδηγοι ἡμῶν
ἐδείκνυντο ἀνησυχίαν φρινομένην ἡμῖν παράδοξον,
ἄλλ' ἔξηγηθεῖσαν μετέπειτα. Μετὰ δεκαπέντε ώρων
πορείαν ἐφύάσαμεν εἰς μικρὸν κοιλάδα διου κατέ-
τὰ ἄκρα, κεῖνται τὰ καλούμενα ἀγγεῖα τοῦ Σολο-
μῶντος, ητοι τρεῖς μέγισται διεξαμενοὶ, ἐν τῷ βρά-
χῳ ἐσκαμμέναι καὶ παρέχουσαι ὅδωρ εἰς ἐπτά λευ-
γῶν ἀπόστασιν εἰς ἀπάσας τὰς κρήνας τῆς Ἱερου-
σαλήμ. Όρατον δὲ ἀραβικὸν φρούριον ὑψώνται ἐπὶ
τῆς ὑπωρείας τοῦ δρους. Οὐδὲν φαίνεται πλέον ἀ-

Φάλαρα ἀρχαῖα.

Ἄραγλεφορ Χορσαβάδ (Nirevt.)

τινες διέρχονται οὐδέποτε δύμας κατὰ μεμονωμένοι:
περιηγηταί. Ο. Κ. Λινάν εἶχε συστήσει εἰς ἡμᾶς
τὸ χωρίον τοῦτο ὡς περιεργότατον. Καὶ τῷ ὅντι
οὐδὲν τὸ δυνάμενον νὰ παραβληθῇ πρὸς ἐκείνην τὴν
ληστῶν φωλεάν· μακρὰ δὲ θὰ ἦτο ἡ διήγησις τῶν
ὅσων ἡκούσαμεν καὶ εἰδούμεν· ἔχει. Σοὶ ἀρκεῖ σῆμερον
νὰ μάθῃς ὅτι ἐμείναμεν ἐκεῖ μίχν καὶ ἡμίσειαν ἡ-
μέραν μεταξὺ τῶν γραφικωτάτων δλου τοῦ κόσμου
ἀνθρώπων. Όπως δύμας ἀναπαυθῶμεν ἐν ἀσφαλείᾳ
μικρὰ προφύλαξις ἡτο ἀναγκαῖα· ἐν ᾧ οἱ ἡμίσεις ἐ-
κοιμῶμεθα, οἱ δὲ λοιποὶ ἡμίσεις ἰσταντο ὡς σκοποί, τὸ
πιστόλιον εἰς τὴν παλάμην καὶ τὸ ξίφος εἰς τὴν
χειρα ἔχοντες.

* Προπληρώσαντες δὲ τὸ ἀγώγιον εὗ καμήλουν,
ἥς μετὰ κόπου ἡδυνόθημεν νὰ εὑρωμεν ὅπως φέ-

Φάλαρα ἀραβικά.

(Ισλή ἢ Μαρόκω, 1845.)

προσδοκήτως ἀπὸ τῆς θελκτικῆς ταύτης σκηνῆς· ἀλλ'
δὲ τι συνεπλήρου θχυμασίος τὸν πίνακα ἦν στρατό-
πεδα ἵππικοῦ διοικούμενα ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς
Ἱερουσαλήμ, πορευομένου κατὰ τοῦ Δαρίου πρὸς τι-
μωρίαν τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ἐνόχων μικρῶν τινῶν
ἀμαρτημάτων, ὅτι δηλαδὴ ἐδολοφόνησάν τινας ἀ-
ξιωματικοὺς, ἐκλεψαν δγδοκούντα βόσκες καὶ τεσσα-
ράκοντα καμήλους κτλ. Οἱ ὄδηγοι ἡμῶν ἡθέληται
νὰ ἀποχωρήσωμεν δσον τάχιστα, ἀλλ' ὁ διοικητής
παρήγγειλεν ἡμῖν εὔμενῶς νὰ μὴ προχωρήσω-
μεν πορδῷτέρῳ, παρακαλῶν νὰ καταλύσωμεν τὴν
νύκτα παρ' αὐτῷ. Φαντάσθητε τὴν χαράν μου ὅτι
εὐρισκόμεν μεταξὺ τοιούτου στρατοπέδου· δέρκται
πτεροκόσμητα ἐμπεπηγμένα ἐν μέσῳ τῶν ἵππων·
Ἀράβες, Τούρκοι τῆδε κάκεις κατακείμενοι· εἰς ση-
μαῖς εἰς πυρχυλίας πρὸ τῆς μεγάλης τοῦ ἀρχαγοῦ